

ловѣка. А освѣтъ това и Французи-тъ ся пакъ при-^{послѣ}
ближявали отъ западъ. ^{р. хр.}

Фридрихъ ся намиралъ въ отчаятельно положеніе, най-добра-та му войска была упропастена; земля-та му разорена; Англичяне-тъ нещеляли вече да му помагатъ. Но въ това негово положеніе неостаналъ той за дълго, защото-то ся работы-тъ нечаянно промѣнили. Русска - та императрица *Елисавета Петровна*, коя-то държала странж на Фридриховы - тъ непріатели, умрѣла и на Русский прѣстолъ стѣпилъ пріатель Фридриховъ *Петръ III*. Тогова Руссія направила миръ съ Пруссіѣ; и Фридрихъ ся пакъ оправиль; негови - тъ непріатели видѣли, че ще да имъ бжде мѣчно безъ Руссы-тъ да побѣдѣтъ Фридриха, зато ся най-послѣ и рѣшили, да направятъ миръ съ ¹⁷⁶³ него, по кой-то миръ, Слезія останала Пруссіѣ, а Англія получила нѣкои Французскы колоніи въ Америкѣ.

По свръшеніе-то на седмогодишнѣ - тѣ войнѣ Фридрихъ II възстановиль порядкъ въ свое-то разстроено господарство и най-много ся трудиль да подкрѣпява земледѣліе-то и фабрики-тъ. За да поправи състояніе-то на подданици-тъ си, раздавъ на сиромасы-тъ много пары. Той самъ живѣялъ просто, и былъ справедливъ камъ всички-тъ свои подданици. Той ся сѣщо така трудиль въ мирно время, какво-то и въ военно. Той не само денямъ но и нощамъ ся занимаваль съ правителственны дѣла наедно съ свои-тъ министри. А въ свободно время той обычно или съчиняваль книги или пакъ водиль прѣпискѣ съ учены чловѣци. Фридрихъ царуваль 46 год. а умрѣлъ на 74. своя год. Неговый народъ го обычалъ като отца; а иностранни - тъ господари го уважявали, като единъ монархъ великій и рѣдкій.